

[Miljøministeren]

Jeg har forelagt spørgsmålet for fredningsstyrelsen, der har udtalt følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Ifølge kommuneplanlovens § 26 kan en statslig myndighed fremsætte indsigelse mod et forslag til lokalplan. Opnås der ikke enighed mellem kommunalbestyrelsen og den pågældende myndighed, kan spørgsmålet indbringes for miljøministeren.

Fredningsstyrelsen nedlagde veto i den konkrete sag med den begrundelse, at det område, som lokalplanforslaget omfattede, var af bygningskulturel værdi som et af Frederiksbergs ældste villakvarterer. Styrelsen fandt specielt bebyggelsen på nordsiden af Emiliegade bevaringsværdig.

Fredningsstyrelsen har afholdt flere møder med Frederiksberg kommunalbestyrelse med henblik på at få kommunen til at ændre holdning. Da dette ikke har været muligt, trak styrelsen den 23. september 1985 sin indsigelse tilbage. Styrelsen henstillede dog til kommunen endnu en gang at overveje at lade de fire huse på Emiliegades nordside forblive intakte.

Fredningsstyrelsen har ikke – som anført i begrundelsen for det stillede spørgsmål – udtalt, at den ikke finder en opretholdelse af bygningerne mulig og forsvarlig, men har i ovennævnte skrivelse alene refereret Frederiksberg kommune for at have givet udtryk for denne holdning. Det skal i den forbindelse bemærkes, at styrelsen har haft kendskab til den tekniske vurdering fra Sanerings- og Byfornyelsesselskabet af de berørte bygninger.

Fredningsstyrelsen er fortsat af den opfattelse, at en istandsættelse og bevaring ville være en økonomisk realistisk mulighed. Styrelsen har imidlertid ment, at en tilslutning til tanken om bevaring fra kommunens side var nødvendig for et positivt udfald af sagen. Da en sådan tilslutning ikke kunne opnås, har fredningsstyrelsen taget konsekvensen heraf og ophevet sit veto.

Fredningsstyrelsen har i den forbindelse lagt vægt på, at den bygning, som måtte anses for at være mest interessant i bevaringsværdig henseende, nemlig Emiliegade 7 (De Berejstes Hus), ikke er fundet fredningsværdig af det særlige bygningssyn, som har haft et bygningsfredningsforslag for ejendommen forelagt.«

Spm. nr. S 130

Til *justitsministeren* (17/10 85) af:

**Agnete Laustsen (KF):**

»Vil ministeren tage initiativ til at opfordre politiet til at påse, at cyklister overholder færdselsloven?«

Begrundelse

I stadig højere grad synes den udbredte velvilje over for cyklister at blive misbrugt, idet cyklister i vidt omfang tilsidesætter færdselslovens regler.

Der cykles på fortove imod færdselsretningen og foretages sving imod alle afmærkninger – til stor fare for såvel cyklister som de øvrige trafikanter, ikke mindst fodgængerne.

Skrider politiet ikke mere effektivt ind, må en stigning i ulykkestallet befrægtes.

Svar (28/10 85):

**Justitsministeren (Ninn-Hansen):**

Gennem de seneste år er der foretaget en række initiativer for at styrke færdselssikkerheden for de svage trafikanter. Jeg kan her henviser til den redegørelse, jeg netop har fremsendt til folketetinget.

Det må samtidig fremhæves, at cyklister i lighed med øvrige trafikanter skal overholde færdselsloven – også af hensyn til deres egen sikkerhed.

På grund af det store antal cyklister og på grund af cyklisternes store aldersspredning gennemføres der ved siden af politiets almindelige færdselskontrol en række særlige propaganda- og informationsaktiviteter med hensyn til cyklister.

Jeg skal i denne forbindelse særlig nævne færdselsundervisningen i skolerne og Rådet for Større Færdselssikkerheds kampagnevirksomhed, der er tilrettelagt og gennemføres i et tæt samarbejde mellem skolerne, politiet og Rådet for Større Færdselssikkerhed. Undervisningen i færdselslære indgår som et integreret led i folkeskolens læseplan, og den omfatter på alle klassetrin undervisningen i cyklisters forhold i trafikken.

Rådet for Større Færdselssikkerhed afholder lærerkurser og udarbejder undervisningsmateriale til brug ved undervisningen i skolen fra børnehaveklasse til 10. klasse.